

[Justitsministeren.]

En yderligere sikring vil sikkert kunne opnås ved en forbedret afmærkning og belysning af fodgængerfelterne. Det er naturligvis af afgørende betydning, at de kørende i tide bliver opmærksom på et fodgængerfelt og eventuelt gående i feltet. På en forespørgsel fra det daværende medlem af det høje ting Vagn Bro i januar 1964 oplyste den daværende justitsminister, at man forsøgsvis flere steder i landet til supplerung af det gule blinklys ved kørebanens kant havde ophængt indefra belyste tavler over fodgængerfeltet og samtidig etableret en meget kraftig belysning af selve overgangen. Spørgsmålet om etablering af sådanne afmærkninger henhører imidlertid under ministeriet for offentlige arbejder.

Det er over for mig oplyst, at der gennem de nævnte forsøg er indvundet sådanne erfaringer, at et cirkulære indeholdende anvisninger til vejmyndighederne om den mest hensigtsmæssige afmærkning af fodgængerfelterne nu er under udarbejdelse i vejdirektoratet. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt komme ind på enkeltheder i disse anvisninger, der som nævnt ikke er endeligt udarbejdet, men jeg kan oplyse, at cirkulæret bl. a. vil indeholde anvisninger om afmærkning med striber, belyste fodgængertavler og eventuelt gult blinklys samt belysning af selve fodgængerfeltet. Der findes i København ca. 1.000 fodgængerovergange. Jeg har fået oplyst, at der nu af vejmyndighederne vil blive søgt bevilling til særlig afmærkning, herunder belysning, af ca. 250 af disse overgange. Omkring 170 agtes nedlagt, og størsteparten af resten er beliggende ved lysregulerede kryds.

Rådet for større færdselssikkerhed iværksatte for nogle år siden i samarbejde med politiet en propaganda til indskærpelse af reglerne om fodgængerovergange. Aktuelle planer om en gentagelse af denne propaganda eller iværksættelse af en lignende foreligger ikke, men justitsministeriet vil henlede rådets opmærksomhed på, at der synes at være behov for en sådan kampagne. Må jeg i denne sammenhæng føje til, at ulykker af den her omtalte art ofte rammer de lidt ældre, og at rådet i november 1964 med det formål at søge begrænset antallet af de ulykker, der rammer ældre mennesker i

trafikken, har gennemført en kampagne under mottoet: Pas på de ældre. Der ophængtes plakater med den nævnte opfordring fortrinsvis på steder, hvor ældre mennesker færdes.

Det er mit håb, at den forbedrede afmærkning af fodgængerfelter i forbindelse med en kampagne omkring de gældende regler om fodgængerfelter vil bidrage til at formindske antallet af ulykker af den art, der har givet det ærede medlem anledning til at stille sit spørgsmål.

Peter Jørgensen: Jeg takker den højtærede justitsminister for svaret. Jeg vil gerne lige gøre den bemærkning, at det ikke alene er et spørgsmål om en skærpelse af straffeloven. Det har så uendelig lidt betydning, når ulykken er sket. Hvor stor en præventiv virkning en skærpelse af straffeloven vil have, skal jeg ikke kunne sige, men jeg har den opfattelse, som også den højtærede minister har givet udtryk for, at man netop med hensyn til spørgsmålet om sikring må se på det økonomiske. Jeg har en fornemmelse af, at mange kommuner holder sig tilbage på dette punkt, netop fordi der skal penge til til at sikre fodgængerovergangene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Svend Haugaard* til justitsministeren:

„Findes der lovhjælp for den kontrol, efterretningstjenesten foretager med danske statsborgeres rejser i Østeuropa, og har den rejsende pligt til på politiets forespørgsel at angive rejserute og rejsens formål?“

Svend Haugaard: Det spørgsmål, som jeg stillede før jul angående affotografering af pas ved paskontrolstedet i Gedser, er taktet være den højtærede justitsministers hurtige indgriben i mellemtiden blevet uaktuelt. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at anerkende den hurtighed og den åbenhed, hvormed den højtærede justitsminister angreb denne sag. Jeg synes, det virkede både forfriskende og utraditionelt.

Da man så hurtigt har indrømmet, at det var forkert at affotografere passene, så må man vel formode, at det fotomateriale,